

هەققىي ئىبادەت دېگەن نېمە؟

هەققىي ئىبادەت بىلەمسىز؟ هەققىي ئىبادەت قانداق بولۇشى كېرىك؟ بۇرۇنقى زامانلاردا ھەممىگە قادر خۇدا ئىنسانلارنىڭ ئاتا-بۇۋىلىرىغا ۋە پەيغەمبەرلەرگە ئۆزىنىڭ بىرىدىنىڭ ھەققىي ئىلاھ ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەندى. بۇ ئىش مۇسا پەيغەمبەرگە چوشۇرۇلگەن قانۇنغا پۇتولگەن. خۇدا مۇسا پەيغەمبەرگە ئۆزىنىڭ يەككە-يېڭىانە خۇدا ئىكەنلىكىنى، ئۆز بەندىلىرىنىڭ بۇتقا چوقۇنماسلىقىنى بىۋاسىتە ئېيتقان. تەۋراتتا:

«رەببىڭلار بولغان خۇداغىلا ئىبادەت قىلىڭلار، پەقەت ئۇنىڭلار
قۇلى بولۇڭلار! دەپ خاتىرىلەنگەن» (تەۋرات: «موسائىڭ
بەشىنچى كتابى» 3-باب، 8 - ئايەت).

خۇدا ئىنسانلارنىڭ يېتون قەلبى بىلەن ئۆزىگە ئىبادەت قىلىشنى تەلەپ قىلىدۇ. خۇدا ئىنسانلار قەلبىنىڭ مۇقەددەس ئىبادەتخانىسى بولۇشىنى، يەنى خۇداغا ئىبادەت قىلىدىغان جاي بولۇشىنى خالايدۇ. خۇدا ئىنسانلارنىڭ قەلبىدە ئۆزىگە بولغان مۇھەببەتن باشقى، ھېچقانداق نەرسە بولماسلىقىنى ئۇمىد قىلىدۇ. ئەگەر بىز خۇدانىڭ تەلىپى بويىچە ئىش كۆرسەك، بەختىيار ۋە مۇكەممەل ئادەم بولىمۇز. چۈنكى، خۇدا ئۆزىنى سۆيىدىغانلارغا چەكسىز ئىلتىپاتلارنى ئاتا قىلىدۇ. ئىنجىلدا ئېيتىلغاندەك:

«خۇدانى سۆيىگەنلەرگە ئۇنىڭ تەبىارلىغانلىرى دەل
ھېچقانداق كۆز كۆرمىگەن، ھېچقانداق قۇلاق ئاڭلىمىغان،
ھېچقانداق ئادەم ئوپلىمىغان نەرسىلەردۇر» («كۈرنىتلۇقلارغا
يېزىلغان بىرىنچى خەت» 2-باب، 9 - ئايەت).

ئىنجىلده كىشىلەرنىڭ خۇداغا ئىبادەت قىلماي، قەستەن بۇتقا چوقۇنغانلىقى خاتىرىلەنگەن. ئىنجىلده مۇنداق يېزىلغان:

«ئىنسانلار خۇدانى بىلسىمۇ، ئۇنى خۇدا، دەپ ئۇلۇغلىمىدى ۋە ئۇنىڭغا شۇكۇر ئېيتىمىدى. ئەكسىچە ئۇلارنىڭ خۇدا توغرىسىدىكى ئوي-پىكىرىلىرى بىمەنە بولۇپ، نادان قەلبى قاراڭغۇلۇققا تولدى. گەرچە ئۇلار ئۆزلىرىنى ئەقىللەق ھېسابلىسىمۇ،

لېكىن ئەقىلىسىز بولۇپ چىقىتى. ئۇلار مەڭگۈ ھايات بولغان
ئۇلغۇ خۇداغا ئىبادەت قىلىشنىڭ ئورنىغا ئادەمزاڭقا، قۇشلارغا،
تۆت پۇتلۇق ۋە ئۆمىلىگۈچى ھايۋانلارغا ئوخشايدىغان بۇتلارغا
چوقۇندى» («رمىلىقلارغا يېزىلغان خەت» 1-باب،
21-ئايەتتىن 23-ئايەتكىچە).

بۇتقا چوقۇندىغانلار خۇداغا ئىبادەت قىلمىغاچقا ۋە خۇدانى دوست
تۇتىمىغاچقا، خۇدا ئۇلارنى ھاماقدەت نادانلاردىن قىلىپ قويدى. ئۇلارنىڭ
قەلبىمۇ ئاستا-ئاستا قارىيپ، خۇدانىڭ ھەقىقىي ئلاھىلىقىنى بىلىدىغان
ئەقىل-پاراستىدىن مەھرۇم بولدى. بۇتقا چوقۇندىغانلارنىڭ كۆڭلى قارا
بۇلغاققا، ئۇلارنىڭ قەلبى پۇتونلەي ئەسکىلىك (شەخسىيەتچىلىك،
ئاچكۆزلۈك، يالغانچىلىق، ھورۇنلۇق، ھەستخورلۇق، ھىيلە-مىكىرىلىك،
زەھەرخەندىلىك ۋە قاتىلىق) بىلەن تولدى. ئۇلار پەقەتلا ئۆز شەخسىي
ئاززو-ھەۋەسلەرنى ۋە كۆز ئالدىدىكى ئىشلارنىلا ئوبىلايدۇ، ۋاھالەنكى خۇدانىڭ
ئىنسانلارنى يارتىشتىكى مەقسىتى بولسا، بىزنىڭ قەلبىمىزنى ئۆز
مېھر-مۇھەببىتى، پاكلىقى ۋە ئۇلۇغلىقى بىلەن تولدو روشتىن ئىبارەتتۈر.
ئەگەر بىر كىشى پۇتون قەلبى بىلەن خۇدانى دوست تۇتىمسا، خۇداغا ئىبادەت
قىلىمسا، ئۇنىڭ قەلبىنى باشقۇ نەرسىلەر بەند قىلىۋالىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ
نەرسىلەر شۇ كىشىنىڭ قەلبىدە بۇتقا ئايلىنىدۇ. بۇت دېگىنىمىز پەقەتلا
ئادەملەر قولى بىلەن ياسالغان جانسىز نەرسىلەرلا بولۇپ قالماستىن، بەلكى
كىشىلەرنىڭ نەزىرىدىكى خۇدادىن مۇھىم، خۇدادىن ئۇستۇن تۇرىدىغان بارلىق
شەيى ۋە ئاززو-ھەۋەسلەردۇ. بۇ بۇتلار بىزنىڭ قەلبىمىزدە ئاستا-ئاستا
خۇدانىڭ ئورنىنى ئىگىلەيدۇ. دېمەك، مۇشۇ ئىشلار ۋە نەرسىلەرنىڭ ئۆزى بۇتتۇر.
كەشمەرىلىك مەشهۇر شائىر ئەكبەر: «بۇت ئالدىدىكى سەگەك كاپىر،
پاھىشەخانادا ئۇخلاپ ياتقان دىنداردىن ياخشى» دەپ يازغان. بۇ ھېكمەتلىك
سۆزنىڭ مەنسى نېمە؟ بۇتقا چوقۇندىغان كىشى ياراتقۇچىنىڭ بارلىقىنى
بىلىملىمۇ، ئېھتىمال ئۆزىنى ھەقىقىي ئلاھقا ئىبادەت قىلىۋاتىمەن دەپ
ئويلىشى مۇمكىن. ئۇ كۈن بويى بۇتقا ئىلتىجا قىلغىنىدا، ئۇنىڭ قەلبى
ساداقەتلىك ۋە سەگەكلىك بولۇشنى خالىشى مۇمكىن. ھالبۇكى پاھىشەخانادا
ئۇخلاپ ياتقان، سىرتقى جەھەتتىن ناھايىتى تەقۋادار كۆرۈنگەن دىندارمۇ
ئىلتىجا قىلىدۇ، سەدىقە بېرىدۇ، ناماز ئوقۇيدۇ، ئۇ باشقىلارغا ئۆزىنىڭ يېڭىانە
ھەقىقىي ئلاھقا ئىشىنىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ، لېكىن ئۇنىڭ قەلبى شەخسىي

ئارزو-ھەۋەسلەر بىلەن تولغان. بەلكىم پاھىشەخانادا ئۇخلاپ ياتقان بۇ دىندار بۇتخانىدىكى كاپىرغۇ قارىغاندا تېخىمۇ بەكرەك بۇتقا چوقۇنۇشى مۇمكىن. شۇڭا بىر كىشىنىڭ زادى قانداق ئادەم ئىكەنلىكىنى ئۇنىڭ ئىچكى دۇنياسى بەلگىلەيدۇ. خۇدا تەۋراتتا ئۆزى:

«مۇشۇنداق ئادەملەر ئاغزىدا ماڭا ھۆرمەت قىلسىمۇ، ئەمما دىلىدا مەندىن يىراق تۇرىدۇ. ئۇلارنىڭ ماڭا ئىبادەت قىلغىنى بىكار دېگەن» (تەۋرات: «يەشايا» 29-باب، 3-ئايەت).

ئەسکى ئويلار ئىنسانلار قەلبىنى ئاسانلا ئىگىلىۋالىدۇ. ئىنساننىڭ ئىچكى دۇنياسىدىكى بۇ يامان خىياللار ئىنسانلارنىڭ ئۆزىنى بۇلغايىدۇ. ھەزرتى ئەيسا: «ئىنساننى ناپاك قىلىدىغان نەرسە ئىنساننىڭ ئىچىدىن چىقىدۇ. چۈنكى ئىنساننىڭ ئىچىدىن، يەنى ئىنساننىڭ دىلىدىن خىلمۇخىل يامان غەرەزلەر، زىناخورلۇق، ئاچكۆزلۈك، ئالىدامچىلىق، شەھۋەتپىمەرسلىك، ھەسەتخارلۇق، تۆھەمەتخارلۇق، تەكەببۈرلۇق ۋە ھاماقدەتلىك چىقىدۇ. بۇ يامان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ئىنساننى بۇلغايىدۇ دېگەندى» (بنجىل: «ماركۇس» 7-باب، 18-ئايەتنى 23-ئايەتكىچە).

ئەگەر بىر كىشى ئۆز قەلبىنىڭ گۇناھ بىلەن تولۇشىغا يول قويىسا، ئۇنىڭ قەلبىنى بۇت ئىگىلەيدۇ. خۇدا بىزنىڭ قەلبىمىزدىكى يوشۇرۇن سىرلارنى بىلىدۇ. ئۇ بىزنىڭ قانداق ئادەم ئىكەنلىكىمىزى بىلىدۇ. خۇدا ئىنسانلارنىڭ ئىچ-باغرىدىكىنى كۆرۈپ تۇرىدىغان خۇدادۇر. بەزىدە بىز ئۆز كۆڭلىمۇزىدە نېمە يامان نىيەتلەرنىڭ بارلىقىنى بىلەيمىز. گەرچە بىز خۇداغا چىن دىلىمىزدىن ئىبادەت قىلىمىز دېسەكمۇ، لېكىن قەلبىمىزىدە خۇدادىن ئۈستۈن تۇرىدىغان، ياكى خۇدانىڭ پەرمانلىرىدىن مۇھىم تۇرىدىغان نەرسىلەر بولىدۇ. تەۋراتتىكى پادشاھ سۇلايماننىڭ «پەند-نەسەھەتلەر» دېگەن كىتابىدا مۇنداق يېزىلغان:

«ئىنسان ھەممە ئىشنى توغرا قىلدىم، دەپ ئويلايدۇ، لېكىن ئۇنىڭ نىيەتنى خۇدا كۆزتىپ تۇرىدۇ» («پەند-نەسەھەتلەر» 16-باب، 2-ئايەت)

كىشىلەر قەلبىنى بەند قىلىۋالىدىغان بۇتلار خىلمۇخىل بولىدۇ، مەسىلەن: ھوقۇق ۋە مەنپەئەتكە، ھۇزۇر-ھالاۋەتكە، نام-شۆھەتكە،

مال-دۇنياغا بولغان تاماخورلۇق مانا شۇلارنىڭ بەزىلىرىدۇر. بەزى كىشىلەر ئۆزىگىلا كۆڭۈل بۆلۈپ، باشقىلارنىڭ قانداق بولۇشنى ئويلىمايدۇ. ئۇلارنىڭ ئىپلەيدىغىنى ئۆز مەنپەئەتسىدۇر. ئۇنداقتا ئۇلارنىڭ قەلبىدىكى بۇت بولسا ئۇلارنىڭ ئۆزى ۋە شەخسىي ئاززو-ھەۋەسىرىدۇر. بەزىدە ھەتتا دىنسى ئىشلارمۇ بۇتقا ئايلىنىپ قالىدۇ. مەسىلەن: بىز باشقىلارنىڭ ماختىشى ياكى ھۆرمەتلەشىگە ئىگە بولۇش ئۈچۈن ساۋاپلىق ئىش قىلساق، بىز خۇدانىڭ ئۇلۇغلىۇقىنى ئۇنتۇپ قالىمىز. شۇنىڭ بىلەن قەلبىمىز كېرىلىك ۋە تەكەبۈرلۇق بىلەن تولىدۇ.

نەپسانىيەتچىلىك كىشىلەرنى ئۆزىگە بويىسۇندۇرىدىغان بىر خىل بۇت بولۇپ، بەزى كىشىلەر پۇلنلا ئويلىمايدۇ. بەزى كىشىلەر باي بولىسىمۇ، يەنە تېخىمۇ كۆپىرەك بايلىققا ئىگە بولۇشنى ئويلىمايدۇ. ئۆزى تويىمىمۇ، كۆزى تويماس دېگەندەك، ئۇلارنىڭ بۇ ئاززوسى مەڭگۇ قانمايدۇ. يەنە بەزى كىشىلەر كەمبەغەل بولۇپ باشقىلارنىڭ نەرسىلىرىنى ئىگىلىۋېلىشنىلا ئۇمىد قىلىدۇ. ئۇلار بېيساق بەختلىك بولىمىز دەپ قارايدۇ. ئۇلار كىچىككىنە پۇلغىمۇ نەپسانىيەتچىلىك قىلىدۇ. لېكىن، قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، كەمبەغەل ياكى باي بولايلى، ئەگەر بىز پۇتۇن قەلبىمىز بىلەن خۇدانى دوست تۇتساق بەختلىك بولىمىز. ھەزرتى ئەيىسا كىشىلەرگە مال-دۇنيانى قوغلىشىشنىڭ خەتلەرلىكى توغرىسىدا تەلم بەرگەندە:

«- ھەر خىل ئاچكۆزلىكتىن پەخەس بولۇڭلار ۋە ساقلىنىڭلار. چۈنكى كىشى ھەرقانچە باي بولۇپ كەتسىمۇ، ئۇنىڭ ھاياتى ئەھمىيىتى مال-مۇلکىنىڭ كۆپلۈكىگە باغلۇق ئەممەس، - دېدى، ھەمدە ئۇلارغا مۇنداق بىر تەمىسىلىنى سۆزلىپ بەردى - بىر باينىڭ يېرى مول ھوسۇل بېرىپتۇ. ئۇ كۆڭلىدە: «بۇنچىۋالا ھوسۇلىنى قويىدىغان يېرىم يوق، قانداق قىلسام بولار؟ دەپ ئويلاپتۇ. توغرا، ھازىرقى ئامېرىمنى بۇزۇپ، كېڭىھەيتىپ سېلىپ، ئاشلىق ۋە باشقا مال-مۇلۇكلىرىمنى شۇ يەرگە قويىمامدىمەن؟!» دەپ ئويلاپتۇ. ئۇ يەنە ئۆز-ئۆزىگە: «ۋاي-ۋوي، مەن نېمىدىگەن بەختلىك ئادەم! كۆپ يىل يەتكۈدەك مال-مۇلۇك بار. يەپ-ئىچىپ، تۇرمۇشۇڭنى خۇشال-خۇرام، راھەت ئۆتكۈزەلەيمەن؟!» دەپتۇ. لېكىن خۇدا ئۇنىڭغا:

«ئەي ئەخەمەق، بۈگۈن كېچىلا ئامانەتنى تاپشۇرسەن، ئۇنداقتا

ئۇزۇڭگە تۈپلىغان بارلىق بايلىقىڭ ئەمدى كىمگە قالار؟>
دەپتۇ.

ھەزرتى ئەيسا بۇ تەمىسىلىنى يەكۈنلەپ مۇنداق دېدى:
-ئۆزىگە بايلىق تۈپلىغان، ئەمما خۇدانىڭ نەزىرىدە باي
بولمىغان كىشىنىڭ ئاققۇشتى مانا شۇنداق بولىدۇ!» (ئىنجىل:
«لۇقا بايان قىلغان خۇش خەۋەر» 12-باب، 15-ئايەتنىن
21-ئايەتكىچە)

بەزى كىشىلەر مال-دۇنيانى خۇدادىنemu ئارتۇق كۆرىدۇ. بىر كۇنى بىر باي
يىگىت ھەزرتى ئەيسانىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۇنىڭدىن: «مەن قانداق قىلسام
مەڭگۈلۈك ھاياتقا ئېرىشىمەن؟ دەپ سوراىدى». بۇ باي يىگىتنىڭ ياخشى ئىش
ئارقىلىق جەننەتكە كىرەلەيمەن دېگەن مەقسىتى بولسا كېرەك. لېكىن بۇ
يىگىتنىڭ قەلبىدىكى سىرنى، يەنى ئۆز مال-دۇنياسىنى خۇدادىنemu ئارتۇق
كۆرىدىغانلىقىنى بىلگەن ئەيسا ئۇنىڭغا:

«سىزدە قىلىشقا تېگىشلىك يەنە بىر ئىش كەم. پۇتۇن
مال-مۇلکىڭىزنى سېتىپ، پۇلنى كەمبەغەللەرگە بېرىڭ.
شۇنداقتا، ئەرشتە خەزىنىڭىز بولىدۇ. ئاندىن كېيىن ماڭا
ئەگىشكىن! ھېلىقى كىشى بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئىنتايىن بىئارام
بولدى، چۈنكى بۇ ناھايىتى باي ئىدى» (ئىنجىل: «لۇقا بايان
قىلغان خۇش خەۋەر» 18-باب، 22-ۋە 23-ئايەت).

يىگىت ئۆز مال-مۇلکىدىن ۋاز كېچىشنى خالىمايتتى. دېمەك، ئۇنىڭ
قەلبىدىكى بايلىق بىر بۇت ئىدى. ھەزرتى ئەيسا مۇنداق دېگەن:

«بىر ئادەم پۇتۇن دۇنياغا ئىگە بولغان بىلەن مەڭگۈلۈك
ھاياتتىن مەھرۇم قالسا، بۇنىڭ نېمە پايدىسى بولسۇن؟!»
(ئىنجىل: «لۇقا بايان قىلغان خۇش خەۋەر» 9-باب
25-ئايەت)

يەنە بىر مىسال: زاكاي ئىسىمىلىك ناھايىتى نەپسانىيەتچى بىر ھىيلىگەر
باجىڭر بولۇپ، ئۇ بىر كۇنى ھەزرتى ئەيسا بىلەن كۆرۈشكىلى كەپتۇ. زاكاي ئۆز
نەپسانىيەتچىلىكى ۋە ھىيلىگەرلىكى تۈپەيلىدىن يۈركىي قاتىقلىشىپ،
شەخسىيەتچى بولۇپ كەتكەندى. ئۇ باشقىلارنىڭ قانداقلىقىنى زادىلا ئويلاپ

قويماي، پەقەت ئۆزىنلا ئوبلايتى. ئەمەلىيەتتە، ئەگەر بىر كىشى ناھايىتى نەپسانىيەتچى بولسا، ئۇ بۇ ئارزوُسنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن يالغانچىلىق، ئالدامچىلىق قىلىدۇ. چۈنكى بىر گۇناھ يەنە بىر گۇناھنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. شۇنداق قىلىپ بۇنداق كىشىلەرنىڭ كۆڭلى تېخىمۇ قارىدايدۇ ۋە تېخىمۇ كۆپ گۇناھلار بىلەن تولىدۇ. زاكايىمۇ مۇشۇنداق كىشىلەردىن ئىدى. لېكىن ئۇنىڭ ھاياسىدا بىر ھەيران قالارلىق ئىش يۈز بەردى. زاكاي ھەزرتى ئەيسا بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ قەلبىدە ئۆزگۈرش بولدى! ئۇ نېمە ئۈچۈن ئۆزگەردى؟

زاكاي ھەزرتى ئەيسانى ئۆيىگە تەكلىپ قىلىدى. ئەيسا خۇدانىڭ زور قۇدرىتىگە تايىنپ ئىش قىلاتتى ۋە مۆجىزىلەرنى ياراتاتتى. ئۇ خۇدانىڭ مۇقەددەس روھىغا تولغانىدى. مۇشۇ دۇنياغا كېلىپ گۇناھسىز ئۆتكەن ئادەم پەقتىلا ھەزرتى ئەيسا ئىدى. ئۇ خۇدانىڭ زور قۇدرىتىگە ئىگە بولۇپ كىشىلەرنىڭ قەلبىنى ئۆزگەرتىشكە كۈچ - قۇدرەت بېرەلەيدۇ! زاكاي ئەيسانىڭ خۇدانى پوتۇن قەلبى بىلەن سۆبىدىغانلىقىنى كۆردى. زاكايىنىڭ قەلبىنى نەپسانىيەتچىلىك ۋە ھىيلىگەرلىك قاپلىۋالغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ بۇ گۇناھلاردىن خالى بولۇپ ئەيسادەك پاك بولۇشنى ئاززو قىلاتتى. ئۇ ئەيسا بىلەن سۆزلەشكەندە ئۆز گۇناھنى تونۇپ يەتتى ۋە ئۆز نەپسانىيەتچىلىكىگە تۇۋا قىلىدى. شۇ چاغدا ھەزرتى ئەيسا ئەتراپىدىكىلەرگە:

«بۈگۈن بۇ ئادەم قۇتقۇزۇلدى. چۈنكى، ئۇ ئېتىقاد بىلەن ئۆزىننىڭ ئىبراھىمنىڭ پەرزەنتى ئىكەنلىكىنى كۆرسەتتى. ئىنسانئوغلى ئۇنىڭغا ئوخشاش ئازغان ئادەملەرنى ئىزدەپ قۇتقۇزغىلى كەلدى» (ئىنجىل: «لۇقا بايان قىلغان خوش خەۋەر» 19-باب، 9 - ۋە 10 - ئايەت).

شۇنىڭ بىلەن زاكاي ئۆزگەردى. ئۇ تۇۋا قىلىپ مال-مولكىنىڭ يېرىمىنى كەمبەغەللەرگە ئولەشتۈرۈپ بەردى ۋە كىشىلەردىن ئالدامچىلىق ۋە يالغانچىلىق بىلەن سوقۇۋالغان يۈلىنى توتتى ھەسسە قاتلاپ ئىگىسىگە قايتىرۇپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ پوتۇن قەلبى بىلەن خۇدانى دوست تۇتتى ۋە خۇداغا خىزمەت قىلىشقا باشلىدى. خۇدانىڭ روھى ئۇنىڭ قەلبىدىن ئورۇن ئالدى.

خۇدا مۇقەددەسدىر. بىز خۇداغا پاك قەلب ۋە ساداقەتلەك بىلەن ئىبادەت قىلىشىمىز كېرەك. خۇدا مانا مۇشۇنداق ئىبادەتنىلا قوبۇل قىلىدۇ. خۇداغا

قىلىدىغان ئىبادەت پەقەتلا سەجدە قىلىشتىلا ئەمەس، بەلكى بىزنىڭ بارلىق خىزمىتلىرىمىزدە. ئەگەر بىز ئۆز خىزمەتلىرىمىزنى خۇداغا تايىنلىپ پۈتون ساداقەتمەنلىك بىلەن قىلساق بۇمۇ خۇداغا قىلىنغان ئىبادەت بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بىزنىڭ قەلبىمىز خۇداغا ئىبادەت قىلىدىغان ئورۇن. ئەگەر بىزنىڭ قەلبىمىز ھەر خىل بۇتلارغا ئىگە بولۇپ خۇداغا ئىبادەت قىلساق، خۇدا قانداقمۇ بىزنىڭ بۇ ئىبادىتىمىزنى قوبۇل قىلالىسىۇن؟

ئۇنداق بولسا، خۇداغا قىلىنىدىغان ئىبادەت دېگەن زادى نېمە؟ ئىبادەت پەقەت تىزلىنىپ خۇداغا باش ئۇرۇشىمۇ؟ ياق، پەقەت بۇلا ئەمەس. بىزنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىمىزدا خۇدانى خۇرسەن قىلىش ئۈچۈن قىلىدىغان بارلىق ئىشلىرىمىزدۇر. ئاددىيراق بىر نەچچە مىسال ئالايلى، ئۆز ۋەدىسىدە تۇرۇش، سەممىي بولۇش، باشقىلارنىڭ بىزگە قانداق مۇئامىلە قىلىشنى خالساق، بىزمۇ ئۇلارغا (مەيلى باي ياكى كەمبەغەل بولسۇن، ياكى باشقا مىللەت بولسۇن) شۇنداق مۇئامىلە قىلىش، خۇدانىڭ بىزگە ئاتا قىلغان بارلىق نەرسلىرىگە داۋاملىق ھەمدۇسانا ئېيتىشتۇر. دېمەك، خۇدا ئۈچۈن ئۆز قەلبىمىزدىن توختاۋىسىز ئۇرغۇلۇپ چىققان مېھر-مۇھەببەتنىڭ ئۆزى ھەققىي ئىبادەتتۇر. ئىبادەت ھەركىزمۇ ساۋاپ ئېلىش ئۈچۈن بولماسلىقى كېرەك. تەۋراتتا مۇنداق ئېيتىلغان: «خۇدايىك بولغان رەبىنى پۈتون قەلبىڭ، پۈتون جېنىڭ، پۈتون زېنىڭ ۋە پۈتون كۈچۈڭ بىلەن سۆي، خوشناڭنى ئۆزەڭنى سۆيگەندەك سۆي» شۇڭا، مۇشۇنىڭغا ئوخشاش ئىبادەتلەردىن باشقا ئىبادەتلەر مۇقەددەس خۇداغا لايق ئەمەس.

بەلكىم سىز زاكايغا ئوخشاش ئۆز گۇناھلىرىڭىزدىن قۇتۇلۇپ قەلبى پاك بولغان بىر يېڭى ئادەم بولۇشنى ئاززو قىلىدىغانسىز؟ سىز بەلكىم ساۋابلىق ئىشلار بىلەن گۇناھتىن خالى بولغىلى بولامدۇ دەپ سورىشىڭىز مۇمكىن. ساۋابلىق ئىشلار بىلەن گۇناھتىن خالى بولۇش مۇمكىن ئەمەس! چۈنكى ساۋابلىق ئىش بىزنىڭ قەلبىمىزنى ھەركىز ئۆزگەرتەلمەيدۇ. كۆرونۇشتە بىز ياخشى ئادەمدىك كۆرۈنسەكمۇ لېكىن كۆڭلىمىز يەنلا قاراڭغۇ ۋە پاسكىنىچىلىق بىلەن تولغان بولىدۇ. ئىنسان ئۆز قەلبىدىكى پاسكىنىچىلىقنى ئۆزى ئۆزگەرتەلمەيدۇ. بۇنى پەقەت ھەممىگە قادر خۇدالا ئۆزگەرتەلمەيدۇ. خۇدا بىزنى ئوتکۈزگەن گۇناھلىرىمىزدىن شۇنداقلا گۇناھلىق ماھىيەتىمىزدىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ھەزىرىنى ئەيسانى ئەۋەتتى. ھەزىرىنى ئەيسا ئۆز ئىختىيارى بىلەن بىزنىڭ گۇناھلىرىمىزنى ئۆز زىممىسىگە ئالدى ۋە شۇ گۇناھنىڭ

بە دىلىنى ئۆزى گۇناھسىز تۇرۇقلۇق تۆلىدى. خۇدانىڭ مۇقەددەس قانۇنى بويىچە گۇناھنىڭ جازاسى ئۆلۈمۈر. بۇ جازانى گۇناھسىز بولغان ھەزىزتى ئەيسا ئۆز ئۈستىگە ئالدى. بىزنىڭ گۇناھلىرىمىز ئۈچۈن كېستكە مىخلىنىپ قۇربان بولدى. شۇ چاغدا ئۇ بىز ئۈچۈن سوپۇلغان ھەققىي قۇربانلىق قوزا بولغانىدى. ئۇچ كۈندىن كېيىن خۇدا زور قۇدرىتى بىلەن ھەزىزتى ئەيسانى ئۆلۈمدىن تىرىلدۈردى ۋە قىرىق كۈندىن كېيىن ئاسماڭغا ئەپچىقىپ بارلىق شان - شەرەپلەرنى ئۇنىڭغا ئاتا قىلدى. خۇدا ئەيسانى ھەم بىزنىڭ رەبىيمىز ھەم بىزنى گۇناھلىرىمىزدىن قۇتۇلدۇرىدىغان قۇتقۇزغۇچى قىلىپ تەينلىدى! مەيلى كىم بولسا بولسۇن، ئەگەر ئۇ ئۆز گۇناھلىرىدىن ۋاز كېچىپ، ئەيسانى قۇتقۇزغۇچى رەبىيم دەپ ئېتىراپ قىلسا، پەقەت ئەيسانىڭ قېنىلا مېنى گۇناھلىرىمىزدىن پاك قىلايدۇ دەپ ئىشەنسە، شۇنداقلا ئۇ خۇدانىڭ ئۇنىڭ گۇناھلىرىنى كەچۈرۈم قىلىشىنى تىلىسە، خۇدانىڭ مۇقەددەس روھى ئۇنىڭ قەلبىدىن ئورۇن ئېلىپ، ئۇنىڭ قەلبىنى يېپىيڭى ۋە پاك قىلىپ ئۆزگەرتىدۇ. ئۇنىڭ قەلبىدە ھەققىي خۇداغا ئىبادەت قىلىدىغان يېڭى ۋە مەڭگۈلۈك ئىبادەتخانا بەريا بولىدۇ.

ئىنجىل: «يۇهاننا بايان فىلغان خۇش خەۋەر» 4-باب 24. ئايەتتە:

«خۇدا روھتۇر. ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلغۇچىلار روھى بىلەن ۋە خۇدا ئاشكارىلىغان ھەققىمەت بويىچە ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىشى كېرەك» دېلىگەن.

خۇدانىڭ ئالدىدا بىزنىڭ سىرتقى قىياپتىمىز ياكى چىراىلىق قىلىپ ئېيتقان ساختا سۆزلىرىمىز مۇھىم ئەمەس، مۇھىمى بىزنىڭ خۇداغا بولغان ھەققىي دىلىمىز ۋە سەممىيەتلىكىمىز. بىز پەقەتلا ئەيسانىڭ قېنى ئارقىلىق بۇ ھەققىي دىلغا ۋە سەممىيەتلىكىكە ئېرىشەلەيمىز.

ئەمدى بىز بۇ كىتابچىنى تۆۋەندىكى دۇئا بىلەن ئاخىرلاشتۇرماقچى: خۇدا رەھمەت ساڭا، سەن بىزگە ھەققىي قۇربانلىقنى ئەۋەتسىڭ، بۇ قۇربانلىق ئەيسا مەسەتتۇر. ئۇنىڭ مېنىڭ گۇناھىمنى دەپ كېستكە مىخلانغانلىقغا ئىشىنىمەن. مەن ھاىزىر گۇناھلىرىمىزدىن ۋاز كېچىمەن ۋە ئەيسانى مېنىڭ قۇتقۇزغۇچى رەبىيم دەپ ئېتىراپ قىلىمەن. شۇنداقلا سېنىڭ مېنىڭ گۇناھلىرىمىنى كەچۈرۈم قىلغانلىقىڭغا ئىشىنىمەن. سېنىڭ مۇقەددەس روھىڭ

مېنىڭ قەلبىمىدىن ئورۇن ئالسۇن! سەن مېنىڭ قەلبىمىنى يېپىڭى ۋە باك
قىلىپ ئۆزگەرتىن! ساڭا كۆپتىن كۆپ رەھمەت! سەن مېنىڭ قەلبىمىنى ساڭا
ئىبادەت قىلىدىغان يېڭى ۋە مەڭگۈلۈك ئىبادەتخانا قىلىپ بەرىا قىلغىن!
سېنى چىن دىلىم بىلەن ۋە سەممىيەتلەكىم بىلەن سۆيىمەن! دىلىم ۋە تىلىم
بىردىك ھالىدا مەڭگۈ ساڭا ھەمدۇسانا ئوقۇيمەن ۋە سەجىدە قىلىمەن!
ھەزرىتى ئەيسانىڭ نامى بىلەن. ئامىن!

«ئەيسا مەسىھ گۇناھلىرىمىزنىڭ كەچۈرۈلۈشى ئۈچۈن
قۇربانلىق سۈپىتىدە ئۆلۈمگە تاپشۇرۇلۇپ، بىزنىڭ ھەققانىي
ئادەم دەپ جاكارلىنىشىمىز ئۈچۈن تىرىلدۈرۈلدى. شۇڭا، بىز
ئېتىقادىمىز ئارقىلىق ھەققانىي ئادەم دەپ جاكارلىنىپ،
رەبىيەمىز ئەيسا مەسىھ ئارقىلىق خۇدا بىلەن ئىناق مۇناسىۋەت
بولدۇق» (ىنجىل: «رمىلىقلارغا يېزىلغان خەت» 4 - باب 25 -
ئايىت ۋە 5 - باب، 1 - ئايىت)